

*De gedichten
van een vlinder*

Geschreven door **Paola van Acken-Brai**

www.bestelmijnboek.nl

© 2022 Paola van Acken-Brai

ISBN 978-94-6247-301-0

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VOORWOORD

Omdat ik een herseneninfarct heb gehad, vond mijn ergotherapeut, het een goed idee gedichten te schrijven van vier regels. Zo kon ik weer werken aan mijn woordenschat.

Daarmee kon ik weer verder met het boek, dat ik aan het schrijven ben.

Paola van Acken-Brai

DE SNEEUW

De sneeuw is mooi wit.

Kinderen maken een sneeuw-rit.

Het is heerlijk om te leven.

En te zien hoe alles zichzelf opnieuw herleeft.

DE EERSTE WOORDEN

Ik wacht tot de eerste woorden komen

Zodat ik alleen maar over mijn boek kan dromen

Hoofdstuk na hoofdstuk, het laat mij niet los.

Weet je wat, ik ga wandelen in het bos.

OVER MIJN BOEK

Zo, daar zit ik voor mijn raam naar buiten te turen
Dromend over dit ene boek
Waar ik veel voor mag gaan ervaren
Maar eerst moet ik mijn onzekerheid laten varen

STUKJE VAN JOU

Elke week spreken we elkaar weer
Wij bespreken dan van alles en nog wat
Het is na zo'n jaar weer wennen
Om nog altijd een stukje van je leven te zijn
Dat voelt zo fijn

E E N S P O O K

Ik zet wat op papier
Het gaat niet over een dier
Of welk wezen dan ook
Het gaat stiekem over een spook

M I J N L I E V E M A N

Er wordt geklopt op de deur
Ik doe open, zie hem en krijg een kleur
Het is mijn lieve man
En ik krijg er niet genoeg van
Zijn lieve ogen en lach
Ik zag het niet gelijk die eerste dag.

IK LEEF NU

Ik vecht niet meer tegen de stroom
En laat mij drijven op het water
Dan sta ik sterk als een boom
Ik leef nu en niet meer later

MENSEN EN WENSEN

Met al wat wij kunnen wensen
Kennen wij nog onze grenzen?
Zien ze niet dat wat ze hebben
Hun pijn blijft bedekken

J I J

Opeens ben jij er niet meer.
En alles in mijn lijf doet zeer.
Ik wil weer een stap naar voren doen.
Maar ik blijf denken aan toen.

J O U W P A D

Als jij jou pad gaat
Is het nooit te laat
En kom je altijd op tijd
Daar waar je moet wezen, dat is een feit

ONTWIJKEN

Laten we eens kijken
Gaan wij elkaar ontwijken
Of durven wij het aan om elkaar te groeten
En ons in ons verschil te ontmoeten

DE AARDE HUILT

Als de aarde zal huilen
Zal de natuur haar pijn verschuilen
Stoppen wij dan met vervuilen en meer?
Of doen wij haar nog meer harte-zeer